

Numeri 13, 14, 15

We kregen een tekstgedeelte waarover gesproken zou worden. Helaas kan ik er niet bij zijn, toch heb ik mijn gedachten erover laten gaan. Ik ben wel geen schrijver, maar toch wil ik proberen enkele gedachten van de laatste tijd, die overeenkomen met mijn leven, op papier te zetten.

Numeri 13.

Mozes wordt gevraagd om uit elke stam iemand te sturen als verspieder naar het land Kanaän. Ze komen ook allemaal terug, echter niet iedereen is positief gestemd, alleen Kaleb en Jozua. Het is vast niet toevallig en dat bedacht ik mij een tijd terug. Ik ontdekte dat Kaleb uit de stam Juda kwam en Jozua uit Efraïm. Hun nazaten gingen mee naar het Beloofde Land. De andere verspieders verdwenen in de afgrond en hun generatie mocht het land niet in. De stammen die negatief waren riepen: 'we hebben reuzen gezien en in hun ogen zijn wij kleine sprinkhanen.'

Ook wij hebben te strijden tegen reuzen. Er komen vele reuzen, in mijn ogen moeilijkheden, op ons pad. Momenteel is dit onze overheid, die met onmogelijke en tegenstrijdige voorwaarden komt om een Corona virus te bestrijden. Voorwaarden die ons afhouden van de voorwaarden die in de Bijbel staan. Het Woord van JHWH. Maar ook hebben we reuzen in onze eigen kringen. Mensen die zich niet houden aan het Woord van God. Er van alles aan toevoegen, zoals de Talmoed en Kabbalah of er soms ver vanaf staan en ons maar wat gek vinden met ons wetten en geboden.

Jozua 8:30 Toen bouwde Jozua een altaar voor JHWH, de God van Israël, op de berg Ebal, zoals Mozes, de dienaar van JHWH, aan de Israëlieten geboden had, overeenkomstig wat in het wetboek van Mozes geschreven staat: een altaar van hele stenen die men niet met een ijzeren *voorwerp* bewerkt had. Daarop brachten zij brandoffers aan JHWH. Ook brachten zij dankoffers. 32 Vervolgens schreef hij daar op stenen een afschrift van de wet van Mozes, die hij geschreven heeft voor *de ogen van* de Israëlieten. 33 Heel Israël met zijn oudsten, beambten en rechters stond aan deze en aan de andere *zijde* van de ark, vóór de Levitische priesters, die de

ark van het verbond van JHWH droegen, zowel vreemdelingen als ingezetenen. Eén helft daarvan *stond* tegenover de berg Gerizim en één helft daarvan *stond* tegenover de berg Ebal, zoals Mozes, de dienaar van JHWH, vroeger geboden had om het volk Israël te zegenen. 34 Daarna las hij al de woorden van de wet voor, de zegen en de vloek, in overeenstemming met alles wat in het wetboek geschreven staat.

35 Er was niet één woord van alles wat Mozes geboden had, dat Jozua niet voorlas voor heel de gemeente van Israël, de vrouwen, de kleine kinderen en de vreemdelingen die in hun midden meegetrokken

Mijn gedachten gingen verder naar David. David het kleine mannetje die het opname voor het volk en oog-in-oog stond met de reus Goliath. David was niet bang. Hij luisterde niet naar spot, maar luisterde naar JHWH. David had vijf stenen. Het Hebreeuwse woord voor steen is eben, wat je schrijft als alef-beth-noen. Alef-Beth is Av en betekent vader. Beth

Noen is ben en betekent zoon. Het bracht mij op de gedachte dat de Vader en de Zoon (Yeshua) bij David waren. Letterlijk in zijn hand.

En zo zien we dat de Tora, het geschreven Woord op steen centraal. De steen, JHWH die het fundament is van ons geloof. Het vertrouwen in de Vader en de Zoon. En daarop geschreven

Echter Jeshua zei **“de woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en leven”** Hij bedoelt daarmee dat we relatie mogen hebben, welke mogelijk is door de Ruach

2 Kor. 3:2 Onze brief zijt gij, geschreven in onze harten, kenbaar en leesbaar voor alle mensen, 3 daar gij toont een brief van Christus te zijn, door onze dienst opgesteld, niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God, niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in de harten. Niet der letter, maar van de Geest, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

En dat brengt me gelijk op mijn eigen leven, het is niet altijd gemakkelijk. Ook ik heb te gaan en kom reuzen tegen op mijn pad. Soms hele grote stevige en elke keer mag ik weer ervaren dat de Vader en de Zoon bij mij zijn. Ik hoef de reuzen niet alleen te verslaan, maar heb de troeven in mijn hand, door de Ruach. Van hem heb ik de wapenrusting gekregen. Soms denk ik dat ik door gebed geloof en vertrouwen de hele wereld aan kan. Ik heb niet te vrezen tegen vlees en bloed. Een andere keer ben ik net zoals het volk Israel klein en nietig, en maken de reuzen mij angstig, doordat ik niet weet wat er komen gaat. Het leven gaat de ene keer makkelijker dan de andere keer.

Ik hoop te mogen delen. Delen met woorden van hoop, net zoals Jozua en David deden. En ik weet dat de Vader mij wil gebruiken en ik hoop dat er velen vertrouwen/geloof mogen krijgen en samen met mij naar het Beloofde Land gaan.

Sjabbat Sjalom!